

Justis- og beredskapsdepartementet

Norsk rikskringkasting AS

Postadresse: NRK, juridiske avdeling
0340 OSLO
Sentralbord: 23 04 70 00
Telefaks: 23 04 85 50
Telefon direkte: 23 04 99 08
Mobil: 95 03 96 18
E-post: ane.stokland@nrk.no

Norsk rikskringkasting AS
Foretaksreg.: NO976 390 512 MVA

www.nrk.no

Deres ref:

Vår ref:
ONYH/ASTO

Dato:
23. januar 2015

Høringsuttalelse – forslag om endringer i politiloven og ekomloven – mobilregulerte soner mv.

1. Innledning

Det vises til høringsbrev av 4. desember - kun sendt NRK pr e-post til info@nrk.no hvilket er e-postadressen til NRKs Publikumsservice. Høringen ble derfor ikke videresendt riktig internt i NRK. Dersom departementet senere skulle sende høringsbrev kun pr e-post, bes det om at følgende adresse benyttes: dokumentarkivet@nrk.no.

De foreslåtte reglene er svært problematiske i forhold til kildevernet og personvernet. Slik NRK ser det, er lovforslaget i strid med Den europeiske menneskerettskonvensjonens (EMK) artikkel 8 om personvern og artikkel 10 om ytringsfrihet og kildevern. Den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD) legger til grunn tilsvarende vurderinger i kildevernsaker etter EMK artikkel 10 som personvernsaker etter EMK artikkel 8 i denne type saker. NRK vil derfor kommentere både forholdet til kildevernet og personvernet, se nedenfor under punkt 3.

Lovforslaget gir myndighetene en altfor vid fullmakt til å gripe inn i personvernet og kildevernet, og har manglende rettsikkerhetsgarantier. I tillegg er forslaget svært vagt utformet.

Departementet synes ikke å ha hatt fokus på personvern hensyn eller hensynet til kildevernet - til tross for dette er noe av det mest problematiske med de foreslåtte reglene. Departementet har i liten grad problematisert forholdet til personvernet, og ikke i det helt tatt forholdet til kildevernet. De eneste mothensyn som har fokus i høringsnotatet, er hensyn til offentlig kommunikasjon og stabilitet der, samt hensynet til ekomtilbyderne.

Videre er lovforslaget og høringsnotatet så vagt formulert at det ikke er lett å få tak i hva som vil bli de faktiske konsekvenser dersom forslaget skulle bli vedtatt. De eksempler høringsnotatet bruker som begrunnelse for behovet for de nye reglene synes langt på vei å

være omfattet av dagens regler. Det er ikke lett å få tak i hva som reelt sett er strengt nødvendig utover de reglene vi allerede har.

I tillegg vil de foreslåtte reglene kunne få alvorlige konsekvenser for NRKs muligheter til å informere befolkningen i terror- og andre krise-situasjoner, samt for muligheten til å oppfylle NRKs lovpålagte forpliktelser etter kringkastingsloven og tilhørende forskrifter, se punkt 4 nedenfor.

2. Nærmere om de foreslåtte reglene og forholdet til dagens regler

Som påpekt av departementet følger det straffeprosesslovens § 216 b at det allerede foreligger hjemmel for de inngrep som foreslås dersom "*noen med skjellig grunn til mistenkes for en handling eller forsøk på handling*" som kan medføre straff på 5 år eller mer, eller som rammes av diverse oppramsede straffebud. Inngrepene krever i utgangspunktet rettens kjennelse, men dersom det er stor fare for at etterforskningen vil lide kan saken istedenfor forelegges retten til etterfølgende godkjennelse.

Videre følger det av straffeprosesslovens § 222 d at de samme inngrepene kan gjøres dersom "*det er rimelig grunn til å tro at noen kommer til å begå en handling*" som oppramset i bestemmelsen, blant annet grovt ran, drap og narkotikaforbrytelser. Også her er utgangspunktet at rettens kjennelse kreves, men ved stor fare for at handlingen ikke kan avverges, kan saken istedenfor forelegges retten til etterfølgende godkjennelse. Denne bestemmelsen er for øvrig foreslått endret av Metodekontrollutvalget slik at det ikke skal være noe vilkår om at drap antas å bli begått som ledd i virksomheten til en organisert kriminell gruppe, se Rettsdata note 1698 og NOU 2009:15.

Flere av de eksemplene departementet nevner som begrunnelse for de foreslåtte reglene er omfattet av de nevnte bestemmelsene. Eksempelvis er gisselsituasjoner nevnt av departementet som begrunnelse for de foreslåtte reglene. Frihetsberøvelse har en strafferamme på 5 år, jfr straffelovens § 223, og en slik situasjon vil således være omfattet av strpl. § 216 b.

De foreslåtte reglene innebærer en svært stor – og helt uholdbar – utvidelse av hjemmelen for å iverksette kommunikasjonskontroll - både for så vidt gjelder i hvilke situasjoner inngrep skal være tillatt og for så vidt gjelder de manglende rettsikkerhetsgarantiene. Dette gjelder begge de to alternative forslagene:

"Når det er nødvendig for å beskytte liv og helse eller tungtveiende samfunnsmessige hensyn tilsier det, kan politiet, i arbeidet med å forebygge og stanse alvorlige ordensforstyrrelser, forebygge straffbare forhold eller iverksette andre politioperative tiltak, ..."

"Når det er nødvendig for å beskytte liv og helse eller tungtveiende samfunnsmessige hensyn tilsier det, kan politiet, i arbeidet med å forebygge straffbare forhold som etter loven kan medføre straff av fengsel i 3 år eller mer eller iverksette andre politioperative tiltak, ..."

Departementet skriver også:

"Det er ikke noe vilkår at det foreligger en spesifisert og konkret trussel, men det må foreligge en faktisk mulighet for skade på liv og helse eller tungtveiende samfunnsmessige hensyn."

De foreslåtte bestemmelsene gir i realiteten politi og PST en tilnærmet ubegrenset diskresjonær myndighet. Inngrepene kan iverksettes for å forebygge straffbare forhold eller alvorlige ordensforstyrrelser, eller iverksette politioperative tiltak, dersom det foreligger en faktisk mulighet til skade på liv og helse eller tungtveiende samfunnsmessige hensyn. Terskelen for inngrep er etter disse vilkårene svært lav ("forebygge straffbare forhold eller alvorlige ordensforstyrrelser" iverksette politioperative tiltak"), og i tillegg benyttes det så vage/skjønsmessige (tungtveiende samfunnsmessige hensyn", "alvorlige ordensforstyrrelser") og vidtfavnende ("straffbare forhold", "ordensforstyrrelser", "politioperative tiltak") begreper at myndighetene i realiteten får en ubegrenset diskresjonær myndighet.

Det problematiske med forslaget forsterkes ytterligere ved de manglende rettsikkerhetsgarantiene. Det skal ikke være noen form for domstolskontroll. I tillegg er det foreslått en vid og skjønsmessig delegasjonsadgang.

Dette blir svært inkonsekvent i forhold til dagens regler. Dagens regler har strengere vilkår for at inngrepene kan iverksettes og i tillegg skal det alltid foreligge en domstolskontroll – enten før eller etter. De foreslåtte reglene derimot har langt lavere terskel for inngrep og i tillegg ingen domstolskontroll.

Tilsyn fra Kontrollutvalget for kommunikasjonskontroll ift politiets bruk og tilsyn fra EOS-utvalget ift PSTs bruk – slik departementet har foreslått - er på ingen måte tilstrekkelig. Det viser også dagens regler der kommunikasjonskontroll skal forelegges domstolene for godkjenning selv om KK-utvalget og EOS-utvalget er tilsynsorganer i slike saker. Videre skal det bemerkes at tilsyn fra KK-/EOS-utvalget uansett ikke er noe rettsikkerhetsgaranti når politi/PST er gitt tilnærmet ubegrenset diskresjonær myndighet.

3. EMK artikkel 10 og artikkel 8

I saker om inngrep i kommunikasjon foretar EMD tilsvarende vurderinger i forhold til kildevernet som i forhold til personvernet når de skal vurdere om EMK artikkel 10 og 8 er krenket. NRK vil derfor også redegjøre for de skranker EMK artikkel 8 setter i slike saker. Gjennomgangen vil vise forslaget er i strid med både artikkel 8 (personvernet) og artikkel 10 (kildevernet).

Det foreligger to sentrale avgjørelser på området fra EMD. Den ene er Weber og Saravia mot Tyskland, 29.06.2006. I denne saken vurderte EMD om en hjemmel som ga den militære etterretningstjenesten rett til å drive kommunikasjonskontroll som ledd i strategisk overvåkning (i motsetning til overvåkning rettet mot den enkelte) var i strid med personvernet og kildevernet. Saken gjaldt søk etter visse stikkord i kommunikasjonen. EMD uttalte følgende om lovskravet i artikkel 8:

93. As to the third requirement, the law's foreseeability, the Court reiterates that foreseeability in the special context of secret measures of surveillance, such as the

interception of communications, cannot mean that an individual should be able to foresee when the authorities are likely to intercept his communications so that he can adapt his conduct accordingly (see ...). However, especially where a power vested in the executive is exercised in secret, the risks of arbitrariness are evident (see ...). It is therefore essential to have clear, detailed rules on interception of telephone conversations, especially as the technology available for use is continually becoming more sophisticated (see ...). The domestic law must be sufficiently clear in its terms to give citizens an adequate indication as to the circumstances in which and the conditions on which public authorities are empowered to resort to any such measures (see ...).

94. *Moreover, since the implementation in practice of measures of secret surveillance of communications is not open to scrutiny by the individuals concerned or the public at large, it would be contrary to the rule of law for the legal discretion granted to the executive or to a judge to be expressed in terms of an unfettered power. Consequently, the law must indicate the scope of any such discretion conferred on the competent authorities and the manner of its exercise with sufficient clarity to give the individual adequate protection against arbitrary interference (see ...).*

95. *In its case-law on secret measures of surveillance, the Court has developed the following minimum safeguards that should be set out in statute law in order to avoid abuses of power: the nature of the offences which may give rise to an interception order; a definition of the categories of people liable to have their telephones tapped; a limit on the duration of telephone tapping; the procedure to be followed for examining, using and storing the data obtained; the precautions to be taken when communicating the data to other parties; and the circumstances in which recordings may or must be erased or the tapes destroyed (see ...).*

Her ser vi at EMD understreker at det er nødvendig med klare regler som ikke gir myndighetene for stor diskresjonær myndighet. Dette, for å beskytte mot vilkårlighet og den faren for misbruk som åpenbart foreligger ved slike hemmelige inngrep. For å unngå maktmisbruk, har EMD satt en rekke minimumskrav som må være oppfylt for at lovskravet i artikkel 8 skal være oppfylt: en klar definisjon av hvilke tilfeller som hjemler inngrep, fastsettelse av hvilke personer som kan bli omfattet, tidsbegrensning av inngrepet, prosedyre for gjennomgang, bruk og lagring av data, forholdsregler dersom andre skal gis tilgang til informasjonen, samt regler for sletting av informasjonen.

Slik NRK ser det, er ingen av disse minimumsvilkårene oppfylt i de foreslåtte reglene.

EMD uttaler videre i forhold til nødvendighetsvurderingen i artikkel 8 følgende:

106. *The Court reiterates that when balancing the interest of the respondent State in protecting its national security through secret surveillance measures against the seriousness of the interference with an applicant's right to respect for his or her private life, it has consistently recognised that the national authorities enjoy a fairly wide margin of appreciation in choosing the means for achieving the legitimate aim of protecting national security (see ...). Nevertheless, in view of the risk that a system of secret surveillance for the protection of national security may undermine or even destroy democracy under the cloak of defending it, the Court must be satisfied that there exist adequate and effective guarantees against abuse (see ...). This assessment depends on all*

the circumstances of the case, such as the nature, scope and duration of the possible measures, the grounds required for ordering them, the authorities competent to authorise, carry out and supervise them, and the kind of remedy provided by the national law (see...).

Her ser vi at EMD understreker faren ved slik hemmelig kommunikasjonskontroll – at det kan undergrave og ødelegge demokratiet under påskudd av å forsvare det. Det er derfor særskilt viktig at det foreligger adekvate og effektive skranker mot misbruk.

Det ser ikke ut til at departementet har tatt dette inn over seg. Departementet har ikke gitt noen redegjørelse for hvorfor departementet mener de foreslåtte bestemmelsene inneholder tilstrekkelige garantier mot misbruk. Det er rett og slett ingen refleksjoner rundet denne problematikken – som er hovedproblematikken i slike saker.

I Weber and Saravia går EMD detaljert gjennom alle minimumskravene og hvordan de konkret er sikret i saken – både i lovskrav-vurderingen (avsnitt 96 – 102) og i nødvendighetsvurderingen (avsnitt 108 – 136). Deretter konkluderer EMD med at det ikke foreligger noen krenkelse av personvernet etter artikkel 8.

Når det gjelder kildevernet fastslo EMD at det forelå et inngrep (avsnitt 146). Og i nødvendighetsvurderingen uttaler EMD blant annet følgende:

143. The Court reiterates that freedom of expression constitutes one of the essential foundations of a democratic society and that the safeguards to be afforded to the press are of particular importance. The protection of journalistic sources is one of the cornerstones of freedom of the press. Without such protection, sources may be deterred from assisting the press in informing the public about matters of public interest. As a result the vital public-watchdog role of the press may be undermined, and the ability of the press to provide accurate and reliable information be adversely affected (see...).

...

149. In examining whether the interference was “necessary in a democratic society”, the Court reiterates that, having regard to the importance of the protection of journalistic sources for the freedom of the press in a democratic society, an interference cannot be compatible with Article 10 of the Convention unless it is justified by an overriding requirement in the public interest. In reviewing the decisions taken – or provisions enacted – by national authorities exercising their power of appreciation, the Court must look at the “interference” complained of in the light of the case as a whole and determine whether it was proportionate to the legitimate aim pursued and whether the reasons adduced by the national authorities to justify it were “relevant and sufficient” (see...).

150. The Court notes at the outset that the Federal Constitutional Court found that the two impugned provisions concerning transmission to other authorities of data obtained by means of strategic monitoring, namely section 3(3) and (5), infringed the freedom of the press as protected by Article 5 § 1, second sentence, of the Basic Law. In order to ensure that data were used only for the purpose which had justified their collection, it ordered, in particular, that section 3(3) could be applied only if the personal data transmitted to the Federal Government were marked and remained connected to the purposes which had justified their collection. As regards the

transmission of data to the authorities listed in section 3(5), the court laid down stricter conditions for transmission by ordering that there had to be specific facts arousing a suspicion that someone had committed one of the offences listed in section 3(3) and that the transmission had to be recorded in minutes. It stressed that such safeguards could also ensure that the Federal Intelligence Service took into account the important concerns of non-disclosure of sources and confidentiality of editorial work protected by the freedom of the press enshrined in Article 5 § 1 of the Basic Law.

151. The Court observes that in the instant case, strategic monitoring was carried out in order to prevent the offences listed in section 3(1). It was therefore not aimed at monitoring journalists; generally the authorities would know only when examining the intercepted telecommunications, if at all, that a journalist's conversation had been monitored. Surveillance measures were, in particular, not directed at uncovering journalistic sources. The interference with freedom of expression by means of strategic monitoring cannot, therefore, be characterised as particularly serious.

152. It is true that the impugned provisions of the amended G 10 Act did not contain special rules safeguarding the protection of freedom of the press and, in particular, the non-disclosure of sources, once the authorities had become aware that they had intercepted a journalist's conversation. However, the Court, having regard to its findings under Article 8, observes that the impugned provisions contained numerous safeguards to keep the interference with the secrecy of telecommunications – and therefore with the freedom of the press – within the limits of what was necessary to achieve the legitimate aims pursued. In particular, the safeguards which ensured that data obtained were used only to prevent certain serious criminal offences must also be considered adequate and effective for keeping the disclosure of journalistic sources to an unavoidable minimum. In these circumstances the Court concludes that the respondent State adduced relevant and sufficient reasons to justify interference with freedom of expression as a result of the impugned provisions by reference to the legitimate interests of national security and the prevention of crime. Having regard to its margin of appreciation, the respondent State was entitled to consider these requirements to override the right to freedom of expression.

EMD understreker således pressens essensielle funksjon i et demokratisk samfunn og at kildevernet er en av hjørnesteinene i et demokratisk samfunn. Inngrep kan kun tillates dersom det foreligger et altoverskyggende samfunnsmessig behov for det. Den strategiske overvåkningen i denne saken var ikke rettet mot journalister og var derfor ikke veldig alvorlig. Men EMD viser uttrykkelig til sin gjennomgang under artikkel 8, de mange sikkerhetsforanstaltningene og at minimumskravene i denne saken var oppfylt - som begrunnelse for at kildevernet etter artikkel 10 heller ikke er krenket. Og EMD understreker at reglene kun gjaldt noen spesifiserte og alvorlige lovbrudd.

I vår sak er dette ikke tilfellet og nødvendighetskravet i artikkel 10 er derfor ikke oppfylt.

Dette følger også av EMDs avgjørelse *Liberty and others mot Storbritannia*, 01.07.2008, der EMD konkluderte med at det forelå en krenkelse av personvernet etter artikkel 8 fordi lovkravet ikke var oppfylt:

69. In conclusion, the Court does not consider that the domestic law at the relevant time indicated with sufficient clarity, so as to provide adequate protection against abuse of

power, the scope or manner of exercise of the very wide discretion conferred on the State to intercept and examine external communications. In particular, it did not, as required by the Court's case-law, set out in a form accessible to the public any indication of the procedure to be followed for selecting for examination, sharing, storing and destroying intercepted material. The interference with the applicants' rights under Article 8 was not, therefore, "in accordance with the law".

Vilkårene for igangsetting av overvåkning i *Liberty and others mot Storbritannia* (se avsnitt 18 flg.) ligner på vår sak:

18. The Secretary of State's power to issue a warrant under section 2 of the 1985 Act could be exercised only if he considered the warrant necessary:

“(a) in the interests of national security;

(b) for the purpose of preventing or detecting serious crime; or

(c) for the purpose of safeguarding the economic well-being of the United Kingdom.”

Som det fremgår av dommens avsnitt 19 flg. er de tre alternativene nærmere definert, blant annet slik at alvorlig kriminalitet medførte en strafferamme på 3 år eller mer.

Disse vilkårene er formulert på tilsvarende skjønnsmessige måte som i departementets forslag og her fant EMD at det forelå en krenkelse. Departementets forslag i tillegg enda mer skjønnsmessig og gir enda flere diskresjonær myndighet enn i denne EMD-dommen.

I *Weber og Saravia* derimot, er de konkrete lovbruddene eksakt oppgitt (avsnitt 27 punkt 1 – 6), i tillegg til at det forelå en rekke andre rettsikkerhetsforanstaltninger.

For øvrig bemerkes det at slik departementets forslag er utformet, kan det igangsettes kommunikasjonskontroll ene og alene for å spore pressens kilder: Dersom en kilde bryter sin taushetsplikt for å gi pressen informasjon av allmenn interesse, vil det ikke sjelden være straffebelagt (og kunne ha en strafferamme på over 3 år, jfr strl § 121 annet ledd – "særdeles skjerpene omstendigheter" anses rutinemessig å foreligge dersom kilden er politiet). I slike tilfeller vil tiltakene kunne rettes direkte mot avsløring pressens kilder. Også dette medfører at de foreslåtte bestemmelsene er i strid med EMK artikkel 10.

4. Konsekvenser for NRKs distribusjon, mv (jamming)

NRKs beredskapsansvar er definert i kringkastingsloven med forskrift. I henhold til kringkastingsloven § 2-4 plikter NRK å sende meldinger fra statsmyndigheter når det har vesentlig betydning. Nærmer regler om NRKs forpliktelser er fastsatt i forskrift 6. oktober 1989 nr. 4154 om virksomhet i Norsk rikskringkasting under beredskap og krig, jfr. beredskapsloven. I nevnte forskrift § 1 står det at "Norsk rikskringkasting plikter å treffe særskilte beredskapstiltak for å sikre at informasjon fra regjeringen når befolkningen under beredskap og i krig."

NRKs primære distribusjonsplattform er det digitale bakkenettet hvor Norges Televisjon (NTV) er konsesjonshaver. Det digitale bakkenettet opererer i frekvensbåndet 470 – 790

MHz.

Frekvensbåndet 791 – 862 MHz var opprinnelig tildelt kringkastingsformål, men dette har blitt omregulert og ble i februar 2014 tildelt mobilt bredbånd etter en lukket auksjon. Frekvensene disponeres per. i dag av tre mobiloperatører som har bygget ut hvert sitt LTE (4G) nett.

Avstanden mellom bakkenettets frekvenser (opp til 790 MHz) og mobilnettets frekvenser (fra og med 791 MHz) er bare 1 MHz. Denne lille avstanden mellom nettene har vært årsaken til en rekke utfordringer med hensyn til interferens. Disse utfordringene er forsterket ved at alt TV-utstyr fortsatt er tilpasset mottak opp til 862 MHz. Dette skyldes at de globale leverandørene fortsatt tar hensyn til de landene som fortsatt bruker 800 MHz frekvensene for TV.

Mottakerutstyret er derfor svært sensitivt for interferens med hensyn til annen kommunikasjon som foregår i 800 MHz området. For TV brukere som har opplevd interferens fra LTE sendere, har problemet i stor grad blitt løst med filtre. Det er imidlertid en svært liten andel av brukerne som så langt har en slik løsning.

I og med at TV mottakere er "åpne" for mottak av mobile frekvenser i 800 MHz området, vil kraftig signalforstyrrelse i dette frekvensområdet kunne forstyrre TV mottaket også i frekvensområdene under 800 MHz. NRK er svært bekymret for forslaget om bruk av jamming skal slå ut TV signalet for mange brukere i de områdene som utsettes for dette.

Når det er en kritisk situasjon i et spesifikt område og mobilnettet er nede, er det viktig – og kan være av avgjørende betydning - at kommunikasjon når ut til publikum. TV er en viktig kilde til nødvendig publikums-informasjon, spesielt når annen kommunikasjon er nede. Et eksempel er terrorbombene i Boston april 2013. Etter at bombene gikk av i Boston, ble mobilnettet stengt av myndighetene av frykt for at terminaler kunne bli brukt for å utløse andre bomber. Publikum var derfor helt avhengig av kringkastingsnett for informasjon. Det er ikke vanskelig å se for seg at blokkering av NRKs signaler kan få svært alvorlige konsekvenser for befolkningen i terrorsituasjoner – ikke minst med tanke på at kjemiske og biologiske våpen fra flere hold blir nevnt som mulige virkemidler for terrorister.

Det kan ikke utelukkes at etableringen av mobilregulerte soner, med jamming, fører til at NRK ikke kan oppfylle sine lovpålagte forpliktelser etter kringkastingsloven og tilhørende forskrifter.

Departementet har ikke foretatt noen vurdering av disse viktige forholdene. Dette, til tross for at departementet selv synes å forutsette at kringkastings signaler kan bli påvirket:

"Systemene som potensielt vil kunne rammes av jamming omfatter for eksempel mobilkommunikasjon, annen radiokommunikasjon, trygghetsalarm, alarminstallasjoner, fjernstyringsløsninger, måleravlesning, kringkastingsproduksjon, satellitt-terminaler mv.

....

Departementet er kjent med at det per i dag ikke er mulig med «spesifikk jamming» innenfor for eksempel innenfor frekvensspekteret til fribruksforskriften. Hvor stor potensiell virkning et jammetiltak vil ha er blant annet avhengig av plassering av jammeutstyret eller senderen, utstrålt effekt, antennens retningsvirkning, hvor stor båndbredde det sendes på, med videre. Dagens jammeutstyr vil alltid sende energi i et større område med påfølgende risiko for at også annen frekvensbruk kan rammes."

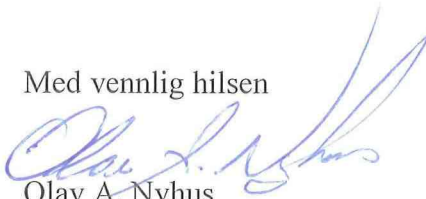
Slik NRK ser det, kan de foreslåtte reglene uansett ikke innføres uten at det foretas en nærmere utredning av forholdet mellom NRKs ansvar og forpliktelser i krisesituasjoner mv. og bruken mobilregulerte soner, med jamming, herunder særlig innenfor 800 MHz frekvensene.

I tillegg skal det påpekes at NRK, særlig nyhetsproduksjonen/-redaksjonen, i stadig økende grad baserer sine direkte-reportasjer på liveoverføring av video over trådløse mobildata-nettverk. På bestemte steder benyttes Strata/Deng og forskjellige typer satellittoverføring, men en stadig økende andel av nyhetsreportasjene baserer seg på at mobilnettene er i funksjon. Ved etableringen av en mobilregulert sone, med jamming, vil dette kunne hindre NRKs journalister fra å videreformidle til publikum informasjon av stor allmenn interesse. Også dette er svært betenkelig – særlig med tanke på medias ansvar for å gi befolkningen informasjon av allmenn interesse.

5. Oppsummering

Slik NRK ser det er de foreslåtte reglene i strid med personvernet etter EMK artikkel 8 og kildevernet etter EMK artikkel 10. I tillegg er reglene svært problematiske i forhold til NRKs ansvar og forpliktelse til å informere befolkningen i terror- og krisesituasjoner, og bør uansett ikke innføres uten en nærmere utredning på dette området.

Med vennlig hilsen

Olav A. Nyhus

Direktør